

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

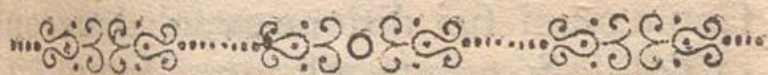
Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas II. Ab anno Christi 1210. ad 1220.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

Otto Imperator dum Regnum Neapolitanum eripere juniore Friderico, adhuc sub Pontificis tutela constituto, & totam sibi Italiam subjicere tentat, post iteratas admonitiones excommunicatur. Unde Germaniæ Principes in Imperatorem eligunt eundem Fridericum Henrici quinti Imperatoris filium, ex Constantia Regina Siciliae jam vivente Patre adhuc puerulum Regem Romanorum renunciatum.

DECAS II.

✽ *Ab anno 1210. ad annum 1220.* ✽

1211. Joannes Angliæ Rex, ob Ecclesiastica bona direpta, & clericos exagitatos excommunicatur & quia excommunicationem contemnit ab Innocentio Papa tota Anglia interdicto subjicitur, & Rex indignus regno declaratur in cujus locum Philippus Augustus substituitur Anglis expulsis ab hæretico rege passim ad eum confugientes, maximè Clericis, in quos apostata furorem convertit.

Rex Colchidis Christianus, uti & Sultanus Ægypti favent Christianis in Oriente, unde Terra sancta aliquantum respicitur.

Fridericus Rex Siciliae itineribus occultis

tis venit in Germaniam, & Constantiam
gressus honorificè excipitur.

Simon Montfortius bello prosequitur
Comitem Tolosanum Albigenium fau-
rem, & obsidet Tolosam, sed deserere
gitur, & vicissim à Tolosano Comite
Raymundo Rogerio Fuxensi, & Gasto
Benehusnensi in arce Castro novo à centu
millibus armatorum obsidetur, sed po-
tus mox egregiâ victoriâ Comitem Tol-
osanum omni suâ ditione expoliat, exce-
tâ Tolosâ & monte Albano. Itaque
fer Comes ad Petrum Arragoniæ Regem
confugere coactus est.

✱(1212.)✱ Tartari victo Indorum Re-
ge cui ante serviebant totam fere Assy-
am & Mesopotamiam depopulantur,
à Polonis contra Russos evocati auxilio
res tum his, tum illis magnam cladem in-
ferunt. Tres Reges Catholici, nempe Al-
phonfus IX. Castellæ, Petrus II. Arrago-
niæ, & Sancius Rex Navarræ ope S. Cru-
cis inauditam victoriam reportant, deside-
ratis solùm 25. Christianis, & cæsis ac fu-
gatis ducentis millibus Saracenorum
cum Miramoline Machomete suo. Victo-
ria hæc adscripta est tam S. Cruci, ac ima-
gini B. Mariæ V. quam etiam militum pie-
tati, qui se meliùs Eucharistiâ tectos, quam
armis crediderunt.

(1213.) Pueri diversæ ætatis & conditionis per Germaniam & Galliam piis cuiusdam adolescentis cantilenis exciti congregantur ad reparandam Crucem Domini; nec potuerunt retineri, quin se itineri committentes pleriq; variis modis periêrint, vel cæsi aut venditi à Saracenis, ita ut pauci ad sua reversi sint.

Fridericus Junior Aquisgrani in Regem Romanorum coronatur, qui Ottonis fautores in Italiâ reprimat.

Comes Montfortius cum 1800. suorum centum millia Albigenſium hæreticorum fugat & profligat. In quâ pugnâ etiam Petrus Arragoniæ, qui Tolosano Comiti subsidio venerat, suorum viginti millia, & vitam simul amisit.

Philippus Augustus receptâ uxore suâ Engelbertâ post viginti annos diffensionis Anglicanam expeditionem suscipit, multis navibus paratis. Eâ expeditione territus Joannes Coronam capiti suo detractam tradit Legato Pontificis: qui modis omnibus hoc bellum abrumpere conatus est, sed nihil profecit. Conversum est tamen bellum in Flandriam, & illa facta est Francici juris.

(1214.) Balduinus Raymundi Tolosani frater captus ab amicis perfidiosè

H

cum

cum dormiret, traditur fratri, & manu
Comitis Fuxensis è nuce suspenditur, in
tyrio suo, ejusque causâ omnem lechit
pitudinem absterfit.

Committitur prælium memorabile
Bovinas prope Tornacum Gallos inter
Anglos, ac Ottonem, qui se pro Imper
tore gerebat, & his opem tulerat, vi
riâ autem penes Philippum & Gallos
te. Otto hac pugna viribus prorsus ex
tus est, ita ut aquilâ relicta fugeret, &
ter Regis Angliæ caperetur cum plur
aliis Proceribus, & eodem tempore Lau
vicus Philippi filius Anglos in Aquita
fudit; quare in angustias redacti Angli
sem petunt, & tandem operâ Legati Po
tificii quinquennales inducias impetra

Celebratur Concilium Mompessulan
à quinque Galliarum Archi-Episcopis,
viginti octo Episcopis, in quo Com
Montfortius constituitur Princeps ter
per Albigensem hæreticorum expug
tionem acquisitæ.

✠(1215.)✠ Celebratur Concilium La
teranense, cui cum Innocentio Papâ inter
fuerunt Archi-Episcopi 70, Episcopi 40
Abbates 12, Priores Conventuum 80
quos inter extiterunt Patriarchæ Constan
tinopolitani & Hierosolymitani, Alexan

drini & Antiocheni Legati, itemque Oratores Imperatorum Orientis & Occidentis, & Regum Galliae, Hispaniae, Angliae, Hierosolymitani & Cypri. In hoc Concilio actum de expeditione in Terram sanctam, de haeresum novarum damnatione, de confirmatione Simonis Montfortii in Comitatu Tolosano; item certus habitus Judaeis assignatus.

In Hungaria incipit Ordo Fratrum Eremitarum ex instituto S. Pauli Eremitae à B. Eusebio Strigoniensi Canonico institutus.

Nascitur S. Ludovicus, postea Rex Francorum ex Blancâ matre, à quâ cum lacte pietatem imbibit.

✠(1216.)✠ Ludovicus Francorum Regis filius nobilium Angliae promissionibus & svasu inductus trajicit in Angliam, & Rex quidem salutatur, Pontificis Legato pro viribus obnitente, sed paulò post Joanne Rege vel mœrore, vel morbo decedente, eundem contra fidem datam adhærent Henrico III. Joannis filio, quem & Regem coronârunt, Ludovico in Galliam revertente.

Innocentius III. Pergisii è vitâ discedit, cum sedisset annos 18. cui subrogatur biduo post Cuntius, sive Centius Sabellus Romanus, dictus Honorius III.

Eodem anno decessit Henricus Imperator

tor Constantinopolitanus, cui successit
 trus Antifidorensis ejus gener Princeps
 sanguine regio, in Oriente & Occide
 notissimus, qui Romæ in basilicâ S. L
 rentii coronatus est.

Honorius confirmat Ordinem Prædi
 torum, & auget concessio S. Palatii ma
 sterio. Confirmat quoque Ordinem
 Francisci, & uterque Ordo in multas P
 vincias propagatus aliam faciem induit
 Christianitati.

✠(1217.)✠ Henricus I. Rex Caste
 cum pueris æqualibus ludens in areâ,
 gulæ ictu fortè decidentis percussus mor
 tur, & in ejus locum substituitur
 ex Rege Legionensi filius Ferdinandus
 jus nominis III.

Exercitus Christianorum in Palæstina
 per Venetorum triremes promovetur, e
 am Rege Hungariæ cum multis Procerib
 Gallis atque Germanis appulso. Inter
 pit autem hanc expeditionem Boham
 dus Tripolitanus Comes, unde in patriâ
 statim rediêrunt, isti Crucigeri, ablati
 in Jordano corporibus, quasi eò venisse
 peregrini, & non bellatores viderentur.

✠(1218.)✠ Petrus Imperator Const
 tinopolitanus Româ rediens Constantino
 polim, à Theodoro Lascare contra fidei
 datam

datam in nemorosis Theſſaliæ locis proditoriè captus, & biennio in ſquallido carcere detentus, occiſus eſt in convivio, contemptus ideò, quòd non ſatis cautè cum Græco Principe perfidiſo egiſſet, à quo omnia formidanda videbantur. Uxor Petri intereà Imperium prudenter moderata eſt, donec filius ejus Robertus è Galliâ adventaret.

Simon Monfortius in obſidione Tolofanâ conjecto ex urbe ſaxo in capite iccuſus, & ſimul quinque Sagittis confixus, religioſiſſimè & fortiſſimè occumbit.

In Friſiâ mare ſuis finibus, ruptis aggeribus, egreſſum totam ferè provinciam inundavit, & ad centena hominum millia perierunt.

Otto Imperator depositus & ab omnibus dereliectus peſte moritur, ſed pœnitens & piè valdè, ita ut etiam oſſa ſua ad Pontificem deferri juberet, quo ab excommunicatione ſolverentur.

A Jacobo Arragonum Rege Barcinone inſtitutus eſt Ordo S. Mariæ de mercede, pro captivis redimendis, operâ Raymundi de Pennafort Dominicani. Primus ejus Magiſter fuit Nolascus Gallus. In hoc Ordine alii ſunt Milites ſeu Equites, & alii Monachi, omnes intenti ad captivorum vincula frangenda, & vincuſos liberandos.

✠(1219.)✠ Damiatā nobilissima Ægypti
 et civitas olim Thamatis dicta, vel ut
 vulgò Pelusium, deinde verò Æliopolis
 appellata, Urbs munitissima firmissimâ tur
 in medio Nilo anno superiore obsessa,
 gerrimè tandem occupata est, quam
 Christiani fluvium trajecerunt, & in
 divinitus Saracenis terrore plurimos ce
 derunt, atque castra occupârunt, quâ
 de auditâ Conradus alter Saphadinus
 us muros Hierosolymæ destruit, & co
 copiis in Christianos proficiscitur, eos
 Damiatam obsidentes ipse vicissim ob
 det: at sæpè victus multos suorum per
 dit, donec Christiani urbem ceperunt,
 quâ hostium usque 80 millia periêrunt,
 capta est noctu Sultano turpiter fugiente
 & urbem deserente, quam mulierculæ
 infantes defendissent, si Principi animus
 & consilium non defuisset.

Ludovicus filius Regis Franciæ moritur
 contra Albigenses & Tolosanos, sed ob
 gruentem pestem re infectâ recedit.

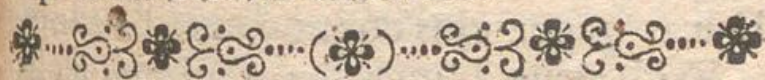
Celebratum est hoc anno Assisii Capitu
 lum dictum Storearum, cui Fratrum Or
 dinis S. Francisci decem & amplius millia
 interfuerunt, coacti habitare in casulis
 storeâ confectis, vicinis urbibus tanta
 multitudini affatim cibaria suppeditantibus

bus. Sic nimirum solet locupletissimus
oeconomus Deus suis in se confidentibus
providere.

✽(1220.)✽ Robertus Petri Imperato-
ris Constantinopolitani filius è Galliâ redi-
ens Imperator Orientalis coronatur, & Fri-
dericus III. Romanorum Rex in æde S. Pe-
tri inungitur ab Honorio X. & simul Cru-
cem contra Saracenos suscipit. Inaugura-
tus quoque est Henricus Rex Anglorum.

Cumani Hungaris vicini ad Christum
convertuntur.

Bononiæ celebratur Capitulum Genera-
le primum Dominicanorum.

DE CAS III.

✽ Ab anno Christi 1220. ad 1230. ✽

1221. **O**Rto diffidio inter Christianos in
Oriente Pelagius Legatus expe-
ditionem suscipit in Ægyptum, reclamante
Joanne Rege Hierosolymitano, progressi
sunt eorum septuaginta millia adversus
Memphim seu Cayrum, Sultanus autem
eos ludificavit, donec Nilus exundaret,
tunc enim fractis aggeribus in eos fluvium
immisit, & ad turpissimas condiciones com-
pulsit, ad reddendam etiam Damiatam.

H 4

Hic